

PARSHA FROM THE SOURCE פרשה ממקורה

26 Ivar 5785

פרשת בהר/ בחקותי תשפ"ה

One of the final mitzvot in Sefer Vayikra is the prohibition of *temura* - attempting to move the *korban* status from one animal onto another. What can we learn from this prohibition?

Rambam, Hilchot Temura, Chapter 4

Egypt, 12th c.

In the verse "And it and its substitute shall be holy"... the Torah anticipated the thoughts of a person and his evil inclination, recognizing that human nature tends toward increasing one's possessions and being overly protective of one's wealth. And even though he vowed and consecrated something, it is possible that he will regret it and seek to redeem it for less than its value. And since he cannot redeem it, he might try to exchange it for a lesser animal. If the Torah were to permit him to substitute, he would end up substituting a better one for a worse one and say, "This one is better." Therefore, the Torah closed off this possibility entirely and prohibited any substitution. And if he does substitute, the Torah penalizes him by stating, "It and its substitute shall both be holy." All these laws are intended to subdue the evil inclination and to correct a person's attitudes. In fact, the majority of the laws of the Torah are strategies from Hashem, intended to refine human thought and straighten all behavior.

רמב"ם הלכות תמורה פרק ד

ר' משה בן מיימון

יראה לי שזה שאמר הכתוב והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש... ירדה תורה לסוף
מחשבת האדם וקצת יצרו הרע, שטבע של
אדם נוטה להרבות קניינו ולחוס על ממונו
וכן אם הקדיש בהמה קדושת הגוף שמא
יחזור בו וכיון שאינו יכול לפדותה יחליפנה
בפחותה ממנה, ואם תתן לו רשות להחליף
הרע ביפה יחליף היפה ברע ויאמר טוב
הוא, לפיכך סתם הכתוב בפניו שלא יחליף,
וקנסו אם החליף ואמר והיה הוא ותמורתו
ייברו ולתקן דעותיו, ורוב דיני התורה אינן
יצרו ולתקן מרחוק מגדול העצה לתקן
אלא עצות מרחוק מגדול העצה לתקן
הדעות וליישר כל המעשים.

The Rambam explains that the Torah was concerned that people's inclination to save money would cause them to renege after consecrating their korbanot - attempting to move the kedusha to less valuable animals.

Rav Hirsch, Parshat Bechukotai, Chapter 27

Germany, 19th c.

Temura (substitution) is a completely different matter... This individual is to attain atonement through the actions of the *korban* (offering) designated for that animal. Therefore, he should not see it as merely an "animal," but rather he should view it as the representation of his own personality — with all its drives and forces, its aims and activities — which must be dedicated to God and His Torah. But now the one making the substitution takes an unconsecrated animal — which is nothing more than an ordinary animal — and places it in the role of the sacrificial animal, saying: "This one instead of that one." This *animal* is to take the place of that *korban*. At that moment, the entire moral purpose and symbolic meaning of the *korban* has disappeared from his view. He no longer sees it as anything more than a living animal, whose death is meant to appease a wrathful deity.

רש"ר הירש פרשת בחקותי פרק כז

ר' שמשון רפאל הירש

תמורה היא עניין אחר בתכלית... הלה עתיד להתכפר על - ידי מעשי הקרבן, שנועדו לאותה בהמה, ולפיכך אל תהא זו בעיניו "בהמה" גרידא, אלא יראה בה את הביטוי של אישיותו הוא - על כל היצרים והכוחות, המטרות והפעילויות, שיש להקדיש אותם לה' ולתורתו. אך הנה הממיר לוקח בהמת חולין - שאיננה אפוא אלא בהמה גרידא - ומעמיד אותה במקום בהמת קרבנו ואומר: זו תחת זו; זו "הבהמה" תהא במקום זה "הקרבן". באותה שעה כבר נעלמה מעיניו כל התכלית המוסרית וכל המשמעות הסמלית של

Rav Hirsch explains that a person who tries to remove the kedusha from their korban is missing the point of the korban - it's meant to serve as a reminder of what our sins cause. By trying to move kedusha to a new animal, a person loses focus of the fact that the animal represents themselves - and that they are symbolically sacrificing themselves to Hashem.

www.torahchicago.org —

Darash Moshe, Parshat Bechukotai, Chapter 27

United States, 20th c.

The prohibition of temura comes to teach that one may not substitute consecrated animals, making another animal take its place. Even though the Torah permits redemption when the animal is unfit for a sacrifice, this is done through the process of redemption (pidyon), not with the wording or concept of "in its place" (tachtav). Because in matters of sanctity, it is possible for both animals to be sanctified — only in cases where only one can be sanctified does the concept of "instead of it" apply. But in holiness, both can be holy. So why create a "substitute" (temura)? This comes to teach that it is God's will that all of God's people be fearers of God... One should not be content with the fact that there are other Torah scholars — rather, each person should strive to be a Torah scholar himself.

דרש משה פרשת בחקותי פרק כז

ר' משה פיינשטיי

נראה כי ענין איסור תמורה הוא להורות שאין להמיר קדשים שיהיה אחר תחתיו כי אף שהתירה תורה כשאינו ראוי לקרבן לפדותו בדרך פדיון אין זה בלשון שיהיה תחתיו כי בקדושה אפשר להיות גם האחר קדוש כי רק כששייך להיות רק אחד שייך להיות אחר תחתיו אבל בקדושה יש להיות תרוייהו ולמה לך לעשות תחתיו והוא למילף מזה שרצון ה' הוא שיהיו כל עם ה' תלמדי חכמים ויראי ה' כמו שאמר משה רבנו ומי יתן כל עם ה' נביאים ולא יסתפק במה שיש תלמיד חכם בעיר ובמדינה אלא יראה בעצמו להיות ת"ח.

Rav Moshe suggests that the importance of this mitzva is to teach us that we should not be looking to shift kedusha away from ourselves. Instead of trying to remove the kedusha, we should attempt to increase the amount of kedusha in the world.

Questions for Reflection:

- 1. The Rambam suggested that temura comes to guide us in how we should view our money what other mitzvos guide us in this sense? What should our relationship with money be?
 - 2. What are the areas in our lives where we could "add" kedusha instead of "substituting"?

Generously sponsored by the members of KJBS

